

Bohoslužby – 28. august 2022

Beh viery

Piesne: 559,1 - Vpred bratia, poďme len vpred...

542 - Vstaňte Bratia...

503 - Beriem, ako žiadas, kríž svoj

545 - Smieť žiť pre Krista

Suma ev.: „*Ja mám byť už obetovaný, nastal už čas môjho odchodu. Dobrý boj som dobojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán, spravodlivý sudca, no nie iba mne, ale aj všetkým, čo s láskou očakávajú jeho zjavenie.*“ (2Tim 4,6-8)

Lekcia: Fil 3,1-14

¹ Napokon, bratia moji, radujte sa v Pánovi. Neunavuje ma písať vám o tom istom a vás to utvrdí. ² Dajte si pozor na psov, dajte si pozor na zlých pracovníkov, dajte si pozor na rozrezancov. ³ Veď my sme skutočne obrezaní, my, ktorí v Božom Duchu slúžime Bohu, chválime sa v Kristovi Ježišovi a nespoliehame sa na telo, hoci ja by som sa mohol spoliehať aj na telo. ⁴ Ak si niekto iný myslí, že sa môže spoliehať na telo, tým skôr ja: ⁵ na ôsmy deň som bol obrezaný, som z Izraelovho rodu, z Benjamínovho kmeňa, Hebrej z Hebrejov, pokiaľ ide o vzťah k Zákonu, farizej, ⁶ horlivý prenasledovateľ cirkvi a bol som bez úhony, čo sa týka spravodlivosti podľa Zákona. ⁷ No to, čo mi bolo ziskom, som pre Krista pokladal za stratu. ⁸ A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista ⁹ a bol v ňom ako človek bez vlastnej spravodlivosti, ktorá je zo Zákona, ale aby som mal spravodlivosť skrze vieru v Krista, spravodlivosť z Boha, založenú na viere; ¹⁰ aby som poznal jeho a moc jeho zmŕtvychvstania i účasť na jeho utrpeniach. Beriem na seba podobu jeho smrti, ¹¹ aby som tak dosiahol vzkriesenie z mŕtvych.

¹² Nie že by som to všetko bol už dosiahol a bol už dokonalý, ale bežím, aby som to získal, pretože si ma získal aj Kristus Ježiš. ¹³ Bratia, ja si nenamýšľam, že som to už získal, ale len jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predo mnou. ¹⁴ Bežím k cieľu pre cenu nebeského Božieho povolania v Kristovi Ježišovi.

Modlime sa:

Nebeský Otče, znovu si nás zhromaždil okolo svojho slova. Kiežby toto stretnutie s Tebou nám dalo usmernenie, ako sa zachovať v živote, na čo klásť dôraz, čomu sa venovať a čo nie je podstatné. Vyznávame, že sme unavení z toho všetkého, čo nás obklopuje, zaťažuje. Aj sami si pridávame k starostiam tým, že sa necháme znekludňovať vecami, ktoré aj tak nevieme ovplyvniť, len by sme ich potrebovali s dôverou prijať. Potom nám nezostane dosť pozornosti a sily pre veci, ktoré Ty pokladáš za dôležité.

Prosíme Ťa teda, vezmi z nás tieto zbytočné záťaž, ktoré sme nazbierali, a daj, nech naša pozornosť sa upriami na to, čo je užitočné nielen pre náš život, ale aj pre budúcnosť, ktorú si nám Ty pripravil. Očakávame Tvoju zvesť v istote, že si medzi nami prítomný a vieš nás osloviť. Daj, aby sme boli osloviteľní, aby sme sa tešili z Tvojho slova, našli a prijali z neho nielen povzbudenie, ale aj napomenutie

a varovanie. Ved' vo všetkom sa prejavuje Tvoja láska k nám. Daj teda, aby Tvoje slovo nás posilnilo a vyzbrojilo do zápasov, v ktorých nás chceš viesť k víťazstvu. Pre Pána Ježiša Krista Ťa prosíme, vypočuj našu modlitbu a prehovor k nám. *Amen*

Text: 1 K 9,24-29

„Neviete, že tí, čo bežia na štadióne, bežia síce všetci, ale iba jeden dostáva cenu? Bežte tak, aby ste ju dosiahli. Ved' každý pretekár sa zdržiava všetkého; oni to robia preto, aby získali porušiteľný veniec, my však neporušiteľný. Ja teda bežím nie akoby bez cieľa a zápasím nie ako ten, kto udiere do prázdna. Ale zaobchádzam tvrdo so svojim telom a ovládam ho, aby kým iným hlásam, sám som nezlyhal.“

Milí Bratia a milé Sestry!

Tieto slová napísané korintským kresťanom otvárajú veľkú tému, keďže hovoria o zmysluplnom živote, ktorý je pripodobnený dráhe, po ktorej sa bežec usiluje dostať sa do cieľa a získať veniec víťaza. V starovekom svete to bol známy obraz vzatý z olympijských alebo iných športových hier, kde bolo vtedy pre víťaza najväčšou poctou a slávou získanie venca.

Náš život ako taký tiež môže byť pripodobnený takejto dráhe, po ktorej máme smerovať do cieľa. Ale nie je jedno, pre koho čo je tým cieľom. Vôbec, v živote si zvykneme vytýčiť ciele, ktoré chceme dosiahnuť. Môže to byť v oblasti výskumu, vedy, umenia, športu, kde chce človek dosiahnuť niečo významného. Často sa dozvedáme, že za nejakým veľkým úspechom je odhodlanie a rozhodnutie dokonca už z detstva – a ten dotýčny vlastne všetko vsadil na to, aby ten svoj cieľ dosiahol. Určite je obdivuhodné a zaslúži si uznanie každá vytrvalosť, ved' patrí k nej veľa obetavosti, sebazaprenia a cieľavedomosti. Človek sa zahanbí, keď sa prirovná k takýmto vytrvalcom – a keď konštatuje, že jemu takáto odhodlanosť a disciplína chýba.

Avšak apoštol Pavel neverbuje k pretekaniu športovcov a iných ľudí schopných nadmerných výkonov. On hovorí o príklade, ku ktorému by sa kresťan mal postaviť tak, že pri prirovnaní sa by mal z tohoto porovnania vychádzať ako ten lepší. Totiž: ak pre získanie porušiteľného venca z olivových alebo aj iných listov (čo je vädnúca odmena, ktorá čoskoro upadne do zabudnutia) je niekto schopný takejto obetavosti, vytrvalosti a sebazaprenia, o koľko by mal byť zdatnejší a čoho všetkého viacej schopnejší ten nasledovník Ježiša Krista, ktorého čaká neporušiteľný veniec (večný život).

Tento rozdiel medzi odmenami pri dosiahnutí cieľa je ale jednoznačný. Dosiahnutie cieľa obyčajne neuspokojí natrvalo človeka, ktorý si ho vytýčil, ale ho ženie k ďalším výzvam a cieľom, pretože za tým je aj istá snaha, ukázať, že to viem, že to dokážem. Napr. horolezcov ženie úspešný výstup na ďalšie vrchy ktoré treba dobyť. Obyčajne ani olympijský víťaz neskončí tým, že dosiahol svoj cieľ, ale ho chce

znásobiť. Inakšie na vrchole slávy sa víťaz stretáva zároveň aj s akousi prázdnotou, že ako ďalej, veď je na vrchu, už to pôjde len smerom dole... Prečo je tomu tak? Pretože to sú iba dočasné ciele pozemského života. Avšak dobehnutie do cieľa v duchovnom živote (kde tento beh nie je sebarealizáciou, ale od Boha prijatým cieľom) znamená naplnenie všetkého a skutočný príchod – k Nemu. Príchod – domov. *Kde sa nádej v blaho zmení a viera bude videním.*

S deťmi v tábore sme počuli príbeh o Corrie ten Boom, ktorá po vyslobodení z koncentračného tábora vyše 30 rokov cestovala po svete a zvestovala Ježiša Krista ako Víťaza. Keď si na Tajvane v cestovnej kancelárii objednávala letenku do najrôznejších kútov sveta, predávajúca sa ju opýtala, kde je vlastne jej konečný cieľ. A Corrie odpovedala: môj cieľ je nebo, ale tam už lístok mám. Zaplatil mi zaň Ježiš Kristus, keď zomrel za mňa na kríži. - A skutočne, konečný cieľ veriaceho je vlastne nebo.

Milí Bratia a milé Sestry! Po tomto možno dlhšom úvode venujme teda pozornosť tomu, aký má byť Boží „pretekár“. Aký má byť náš život, náš beh, ako sa máme zachovať pri tom, že vyznávame Pána Ježiša Krista. A to aj preto, lebo niekedy veru ľudia, takto vytrvalo idúci za svojím pominuteľným víťazstvom, nás kresťanov veľmi zahanbujú, pretože oni tvrdo „makajú“, znášajú toľko ťažkostí, toľkého sa zrieknu a so sebazaprením podradia všetko tomu vytýčenému cieľu, len aby ho dosiahli. A či my – ktorí máme oveľa dôležitejší cieľ a Pána Ježiša, ktorý nám ho vytýčil, keď sa nesmiernou láskou obetoval za nás – teda či my vieme byť takto odhodlaní, neoblomní a vytrvalí vo svojej viere, v živote s Ním a pre Neho? Vieme prinášať obeť, zriekať sa, sústrediť sa na to podstatné – alebo sa len sťažujeme, že naše veci nenapredujú tak, ako by sme si to želali?

Náš beh sa líši v tom, že sme si ho nevytýčili a nevybrali sami, ale sme boli ním poverení a obdarení. Dokonca by sme sa mohli vyjadriť tak, že naším trénerom je sám Pán Ježiš – On vie, čo potrebujeme, čo je pre nás to najvhodnejšie pre dobrý výsledok, On nás riadi a sprevádza. Len aby sme Ho poslúchali...

Apoštol Pavel píše Filipanom: *„Nie že by som to všetko bol už dosiahol a bol už dokonalý, ale bežím, aby som to získal, pretože si ma získal aj Kristus Ježiš. Bratia, ja si nenamýšľam, že som to už získal, ale len jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predo mnou. Bežím k cieľu pre cenu nebeského Božieho povolania v Kristovi Ježišovi.“* „...ale bežím, aby som to získal, pretože si ma získal aj Kristus Ježiš“ – to je apoštolov dôvod a argument, ktorým je zaviazaný pri Kristovi. On si ma získal. Som Jeho a On je môj. Všetko ostatné vyplýva z tohoto životného spojenia s Ním. Apoštol Pavel svoj beh bral vážne a všetko tomu podradil. *„Len jedno robím“* – na jedinú vec sa sústredí: hľadá dopredu.

Bratia a Sestry! Koľko času, energie strácame niekedy práve tým, že sa nevieme odpútať od minulosti, že náš zrak, našu myseľ ťahajú a napádajú veci, udalosti, ktoré sú za nami? A možno aj preto, lebo neboli ešte vyriešené, Pánom

uzavreté – alebo sa nevieme plne zrieknuť nám milých vecí, činností, vzťahov, či túžob a tie nám odsávajú silu a odhodlanosť. Určite je žiadúce si to objasniť a riešiť.

Aj apoštol mal svoju minulosť, ambície, ale zveril všetko Ježišovi Kristovi. Keď sa k Nemu obrátil a prijal z Jeho lásky odpustenie, ktoré ho zbavilo viny a výčitiek svedomia, zistil, že Pán Ježiš je jeho najväčším pokladom: *„to, čo mi bolo ziskom, som pre Krista pokladal za stratu. A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista“*

Pred očami mal už **len jediný cieľ**: ako čo najlepšie slúžiť Pánovi a vyjadriť Mu svoju lásku a vďaku a ako čo najlepšie zvestovať Krista každému, pretože bez Neho ľudia ostávajú v zatratení, aj keby získali veniec víťaza na olympiáde. Sám sa pokladá akoby za pretekára, ktorý má ten jediný cieľ: víťazstvo. A preto aj apoštol je ochotný všetko urobiť. *„Veď každý pretekár sa zdržiava všetkého; oni to robia preto, aby získali porušiteľný veniec, my však neporušiteľný. Ja teda bežím nie akoby bez cieľa a zápasím nie ako ten, kto udiera do prázdna. Ale zaobchádzam tvrdo so svojím telom a ovládam ho, aby kým iným hlásam, sám som nezlyhal.“*

Je to jeho svedectvo o tom, ako veľmi disciplinovane pristupuje k svojej úlohe, k svojmu životu s Ježišom Kristom. Veru, človek musí zápasíť predovšetkým sám so sebou, ak nechce niekde uviaznuť. Prekážkou môže byť vlastné telo so svojimi žiadosťami, pohodlím a pod. Apoštol je preto neoblomný, aby svoje telo v tomto zmysle ovládal. Je si vedomý toho, že to robí kvôli svojej službe, aby tá bola vierohodná; nesmie zlyhať alebo byť zahanbený, za to, že jeho správanie nie je v súlade s jeho rečou. Každý pretekár sa musí plne sústrediť na cieľ a všetky svoje sily vložiť do zápasu, aby zvíťazil. Aj apoštol vie, že musí byť sústredený celou dušou, myslou, silou na Pána Ježiša Krista, aby nezlyhal.

Milí Bratia a milé Sestry, my už v podstate poznáme celú túto životnú dráhu apoštola Pavla a vieme, že on skutočne obstál a dobehol do cieľa, aby mohol vidieť svojho Krista zoči-voči. A vieme z toho, čo nám zanechal, že tento zápas nebojoval sám, ale Pán Ježiš bol s ním a ho viedol, pomáhal mu a podržal ho v mnohých zápasoch a ťažkostiach. Určite však nemohla tam chýbať ani Pavlova oddanosť a odhodlanie ako bežca, ktorý všetko podriadi vytýčenému cieľu, pretože si ho získal Kristus.

Vo svetle tohoto životného príkladu sa skúsme pozrieť na naše ciele: čo nás ženie, čo je nám dôležité, koľko nás to stojí, aby sme svoj cieľ dosiahli. A prosíme Pána, aby s Jeho pomocou sme si mohli tieto naše rôzne ciele prehodnotiť tak, aby nám zostal len ten jeden, ten najdôležitejší: získať neporušiteľný veniec, ktorý Pán zaslúbil svojim verným. *„Buď verný až do smrti a dám ti veniec života!“* (Zj 2,10). *„Pridržaj sa pevne toho, čo máš, aby ti nikto nevzal veniec!“* (Zj 3,11) A ešte lepšie je, ak prežívame, že nie sme v tom sami, že sa vieme navzájom podporovať, povzbudzovať alebo pozdvihnúť. Preto sme spoločensťvo. Avšak svoj podiel a dráhu musí každý prijať a absolvovať sám. Nech nás obdarí Pán takým jasným videním cieľa, takou

láskou k Nemu, že svoju pozornosť, vieru, nádej sústredíme na Neho, aby nám pomohol dôjsť do cieľa. *Amen.*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme za Tvoje slovo. Za jasný smer, vytýčený cieľ a šancu, ktorú si tak aj nám dal, aby sme raz mohli dôjsť do Tvojho kráľovstva. Dobré je nám vytriezvieť, pretože nás ovplyvňujú rôzne pohľady na životný cieľ človeka, ale jedine ten je pravý, ktorý si nám vytýčil Ty. Daj, aby sme mohli prijať Tvoje dielo spásy v Ježišovi Kristovi tak, že aj my by sme s istotou vedeli, že ten konečný cieľ nášho života je spasenie, dôjsť do neba. Vďaka Ti za to, že zo svojej milosti si nám to pripravil a každý sa môže vydať na dráhu k tomuto cieľu.

Vyznávame, že nás veľmi zahanbuje, keď vidíme oddanosť, sebazaprenie, disciplínu a cieľavedomosť mnohých, ktorí idú za vädnúcim vencom. Odpusť, že sme pomalí, pohodlní, nestáli – prosíme, pomáhaj nám v našom behu sústrediť sa na Teba, zdvihni nás, ak klesneme, napomínaj, aby sme sa spamätali a zachovaj nás triezvych a odhodlaných cieľavedome žiť podľa Tvojej vôle.

Prosíme, posväť toto naše odhodlanie, aj keď sa niekedy bojíme, či to zvládneme a či neskončíme s hanbou, že naše rozhodnutie bolo slabé a že sme zlyhali. Vieme, že sami to nezvládneme, ale Ty si ten, ktorý si sa za nás obetoval a nás si k tomuto šľachetnému zápasu povolal. Stoj teda pri nás a posilňuj nás, aby sme s Tvojou pomocou došli do nebeskej slávy. Pomôž nám i všetkým, ktorých si do tohto zápasu povolal. Zľutuj sa nad tými, čo často padajú, ktorí prekonávajú veľké prekážky, ktorí mnoho trpia, strácajú mnoho istôt a ťažko povstávajú k novému začiatku. Prosíme, pomôž ľuďom, ktorí sú prenasledovaní, strácajú domovy, svojich príbuzných, zdravie a pohodlie, a ktorí musia utekať pred vojnou. Buď im i nám všetkým príbytkom a ochranou, aby sme raz došli skutočne do Tvojho nebeského domova. Pre Pána Ježiša Krista prosíme, vypočuj nás. *Amen.*